

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7Csr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617207845
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2018:7617207845.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobkyne: N. P., Y.. XX. XX. XXXX, E. E. X, XXX XX C. Y. G., právne zastúpená JUDr. Monikou Marjanovič, advokátkou so sídlom Urbánkova 1562/6, 040 01 Košice, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Zrušuje rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45 744 971, sp. zn.: C. XXXXX/XX zo dňa 10. 3. 2017.

II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 14. 7. 2017 zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, Bratislava, sp. zn.: C. zo dňa 10. 3. 2017. Rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia vyššie uvedeného rozhodcovského rozsudku z dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. e/, i/ zákona 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v spojení s ust. §§ 52 a 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a Smernice Rady 93/13/EHS s odôvodnením, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a teda je neplatná, čím je daný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku.

3. Vykonaným dokazovaním vzal súd za preukázané, že žalovaný sa návrhom doručeným arbitrážnemu súdu dňa 18.1.2017 dožadoval zaplata sumy 1.927,88 € s príslušenstvom a náhrady trov rozhodcovského konania titulom nesplateného úveru, ktorý bol žalobkyni poskytnutý dňa 18.8.2008 na základe žiadosti o vydanie pôžičkovej karty Quatro s úverovým rámcom 896,27 €. Uplatnená pohľadávka pozostávala z istiny vo výške 758,95 €, z úroku vo výške 1.046,22 €, z úroku z omeškania vo výške 245,16 € a z poplatkov vo výške 137,55 €. Rozsudkom rozhodcovského súdu sp.zn. C. zo dňa 10.3.2017 bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanému 1.927,88 € s úrokom z omeškania a trovami rozhodcovského konania. Rozhodcovský súd vyvodil svoju právomoc z rozhodcovskej zmluvy, uzavretej medzi stranami sporu dňa 15.2.2016 podľa zákona 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. V zmysle tejto rozhodcovskej zmluvy sa strany sporu dohodli na riešení všetkých sporov, ktoré

vzniknú z dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, uzavretej medzi stranami sporu dňa 15.2.2016, pred stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov. Keďže žalobkyňa nesplácala úver v dohodnutých splátkach v zmysle uzavretej dohody o uznaní záväzku, domáhal sa žalovaný zaplata zostatku úveru s príslušenstvom v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovský rozsudok bol vyhlásený dňa 10.3.2017 a doručený žalobkyni dňa 17.3.2017. Keďže žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola na súde podaná dňa 31.3.2017, súd konštatoval, že nárok žalobkyne bol uplatnený v zákonnej 90 - dňovej (správne 3-mesačnej) lehote.

4. Žiadosť o vydanie pôžičkovej karty Quatro súd posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, uzavretú dňa 18.8.2008. Neoddeliteľnou súčasťou tejto spotrebiteľskej úverovej zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky, v ktorých článku XI je obsiahnutá rozhodcovská doložka, v zmysle ktorej všetky spory vzniknuté z tejto zmluvy alebo v súvislosti s ňou sa budú rozhodovať v rozhodcovskom konaní pred tam uvedeným stálym rozhodcovským súdom.

5. Túto zmluvnú podmienku súd posúdil ako neprijateľnú v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. r/ Obč. zákonníka v znení účinnom do 31.12.2014, keďže v zmysle tejto rozhodcovskej doložky sa všetky spory mali riešiť v rozhodcovskom konaní. Tým bolo vylúčené právo žalobkyne ako spotrebiteľa podať žalobu na všeobecný súd, a teda rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech žalobkyne a je teda v zmysle § 53 ods. 5 Obč. zákonníka absolútne neplatná.

6. V ďalšom sa súd zaoberal aj otázkou (ne)platnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, uzavretej podľa zákona 335/2014 Z.z. dňa 15.2.2016.

7. Konštatoval, že táto rozhodcovská zmluva je neplatná, pretože žalovaný ju dal podpísať žalobkyni spolu s dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, a tak ju prinútil a nepriamo naviedol na podpísanie rozhodcovskej zmluvy. Žalobkyňa sa sama nemohla rozhodnúť, či túto zmluvu podpíše, a teda či bude spor riešiť na všeobecnom súde alebo na rozhodcovskom súde. Išlo pritom o vopred pripravenú zmluvu na formulári žalovaným a tento nepreukázal, že by si žalobkyňa individuálne vyjedнала rozhodcovské konanie.

8. Dospel k záveru, že rozhodcovská doložka a spotrebiteľská rozhodcovská zmluva sú neprijateľné zmluvné dojednania, ktoré neboli dojednané individuálne.

9. Ako ďalší dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku uviedol, že rozhodca nepostupoval v zmysle zákona na ochranu spotrebiteľa, lebo neskúmal, či predmetná úverová zmluva je v niektorých častiach neplatná. Zmluva o spotrebiteľskom úvere pritom neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy podľa ustanovenia § 2 písm. a/,b/,d/,k/ a l/ (správne § 4 zák. 258/2001 Z.z.), a teda úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve chýba údaj o ročnej úrokovej sadzbe a ročnej percentuálnej miere nákladov (§ 4 ods. 2 písm. h/, j/ cit. zák.), a preto uvedený spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rozhodcovské konanie sa teda viedlo podľa nesprávnych právnych predpisov. Z rozhodcovského rozsudku nevyplýva, či rozhodca predmet sporu posudzoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo je dôvodom zrušenia rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 45 ods. 1 písm. i/ zákona 335/2014 Z.z.. Konštatoval, že rozhodcovské konanie prebiehalo na rozhodcovskom súde vzdialenom takmer 400 km od bydliska žalobkyne, rozhodcovský súd zaviazal žalobkyňu na nemorálne a úžerné plnenie. Nakoniec konštatoval, že úverová zmluva je neplatným právnym úkonom, ako aj všetky k nej pridružené zmluvy, teda aj samotná rozhodcovská zmluva. Z týchto dôvodov žalobe vyhovel.

10. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal nárok na ich náhradu úspešnej žalobkyni proti neúspešnému žalovanému.

11. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť na ďalšie konanie s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2015 a s tvrdením, že žalovaný pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy postupoval prísne podľa tohto zákona. Rozhodcovská zmluva spĺňa všetky náležitosti podľa § 3 zákona 335/2014 Z.z., a v zmysle § 3 ods. 6 citovaného zákona táto spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd, bola uzavretá ako samostatný dokument obsahovo

a formálne oddelený od Dohody o uznaní záväzku a platení dlhu v splátkach a žalobkyňa ju podpísala dobrovoľne, pričom mala dostatok času na jej preštudovanie.

12. Uznesením Krajského súdu v Košiciach bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V intenciách odôvodnenia zrušujúceho uznesenia súd v ďalšom konaní opätovne skúmal existenciu tvrdených dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ustanovení § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka a § 45 ods. 1 písm. c/, e/, i/ až l/ zákona č. 335/2014 Z. z., pričom pri ďalšom právnom zhodnotení zohľadnil novú právnu úpravu rozhodcovského spotrebiteľského konania v zmysle citovaného zákona, ktorá v zásade umožňuje riešiť spotrebiteľské spory v rozhodcovskom konaní. Opakovane skúmal, či predmetná rozhodcovská zmluva má náležitosti podľa vyššie uvedeného citovaného zákona.

13. Na posúdenie tejto otázky súd vypočul žalobkyňu N. P.. Táto v účastníckej výpovedi uviedla, že okrem úverovej zmluvy o aktivácii Pôžičkovej karty Quatro pod č. XXXXXXXX, ktorej nesplatená pôžička je predmetom vymáhania prostredníctvom rozhodcovského rozsudku, mala aj iné úvery, a to od Slovenskej sporiteľne a od VÚB, a. s. Ďalej mala asi 5 pôžičiek od nebankových subjektov, ktoré ju vlastne „položili“. Úver vo výške 27.000,- Sk vo forme Pôžičkovej karty Quatro si zobrala z toho dôvodu, že v tom čase realizovala rekonštrukciu rodinného domu. Nakoľko mala viacero pôžičiek, nebola schopná splácať ani uvedený dlh. Keď jej bola zaslaná k podpísaniu Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, Dotazník k tejto dohode a Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, tak ona sa informovala v Advokátskej kancelárii JUDr. Tomáša Kušníra dňa 30. 10. 2016, akým spôsobom môže tento dlh splácať. S pracovníčkou advokáta sa dohodla, že dlh bude uhrádzať v splátkach po 20,- eur, nakoľko celkový dlh už bol vo výške 2.392,20 eur a tento nebola schopná zaplatiť jednorazovo. V tom čase už nepracovala, poberala iba dôchodok. Uviedla, že pred prevzatím týchto vyššie uvedených troch listín jej banka neposlala žiadne výzvy, ani upozornenia. Žalobkyňa potvrdila, že všetky tri doklady si prečítala a následne potom volala Advokátskej kancelárii JUDr. T. Kušníra, kde zamestnankyňa jej povedala, že tieto doklady má podpísať a poslať ich poštou naspäť. Po odporúčaní a telefonickom rozhovore s pracovníkmi spoločnosti EOS sa rozhodla, že dlh bude platiť v splátkach po 20,- eur mesačne. Dodala, že keď si jednotlivé listiny prečítala, nerozumela ich textu, pretože ona je zamestnaním pedagóg, len sa informovala, prečo je dlh v takej veľkej výške. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, či podpísala všetky listiny v ten istý deň a po nahliadnutí do ich originálov, žalobkyňa odpovedala, že áno, všetky listiny podpisovala v jeden deň.

14. Z výpovede žalobkyne a zo zhodných tvrdení v písomných podaniach sporových strán súd zistil, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a Dotazník k Dohode a rozhodcovskej zmluve, boli žalobkyňi zaslané poštou, žalovaným podpísané dňa 29. 1. 2016 a k ich podpisu žalobkyňou došlo dňa 15. 2. 2016, pričom z jej výpovedi vyplynulo, že tieto dokumenty žalobkyňa podpisovala nie za prítomnosti zástupcu žalovaného. Z jej výpovedi je zrejmé, že telefonicky sa kontaktovala priamo s pracovníkom pôvodného veriteľa, aj s právnym zástupcom žalovaného a mala teda dostatočný priestor na to, aby sa oboznámila s obsahom samostatných dokumentov. Pokiaľ sa zamerala len na otázku možnosti platenia dlhu v splátkach a nie na relevantný obsah jednotlivých dokumentov, táto skutočnosť nie je dôkazom toho, aby predmetné dokumenty boli jej žalovanou stranou nanútené a aby nemohla sama dobrovoľne rozhodnúť, ktoré z nich podpíše. Súd má zato, že pokiaľ žalobkyňa mala záujem uhrádzať dlžnú sumu v splátkach, mala možnosť uzavrieť Dohodu o uznaní záväzku a hradení dlhu v splátkach bez toho, aby zároveň uzavrela aj Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Formuláre boli zaslané žalobkyňi poštou, mala možnosť sa s nimi oboznámiť a slobodne bez účasti žalovaného sa rozhodnúť, či a ktoré z nich podpíše. Z doplňujúceho vykonaného dokazovania súd nezistil, žeby žalobkyňa bola nútená podpísať rozhodcovskú zmluvu spolu s Dohodou o uznaní dlhu. Sama sa rozhodla, že pristúpi k podpisu všetkých dokumentov a skutočnosť, že tak urobila v rovnaký deň, nepreukazuje, že bola k takémuto podpisu donútená.

15. Súd sa oboznámil s návrhom Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, predovšetkým s čl. 3 s názvom - Poučenie o spotrebiteľsko-rozhodcovskom konaní určené spotrebiteľovi, v ktorom sa jasne a zrozumiteľne uvádza, že spotrebiteľ súhlasí s tým, aby pre prípadné spory zo zmluvných vzťahov s dodávateľom rozhodoval Stály rozhodcovský súd. Ďalej sa uvádza, že ak spotrebiteľ podpíše túto rozhodcovskú zmluvu, v prípade, že druhá zmluvná strana podá proti spotrebiteľovi žalobu, rozhodne Stály rozhodcovský súd. Žalobkyňa bola predmetným textom ďalej poučená, že aj keď spor nebude rozhodovať všeobecný súd, v tom prípade má právo dovolať sa na všeobecnom súde neplatnosti

uzavretej spotrebiteľskej zmluvy. Súd má zato, že takto napísaný text musel byť dostatočne zrozumiteľný a žalobkyňa ako bývalý pedagóg mu mohla dostatočne porozumieť. Navyše mala dostatok času na preštudovanie všetkých dokumentov, prípadne na ich predloženie na posúdenie právnikovi, alebo Centru právnej pomoci, prípadne niektorému zo spotrebiteľských združení. Rozhodcovskú zmluvu sa teda žalobkyňa rozhodla podpísať sama a dobrovoľne a žalovaný jej predložil tiež Dotazník, ktorý vyplnila a podpísala sama za neprítomnosti zástupcu žalovaného. Predmetný Dotazník žalovaný zaviedol do praxe práve z dôvodu, aby preukázal splnenie informačnej a poučovacej povinnosti, ktorej nepreukázanie všeobecné súdy v minulosti vytýkali.

16. Súd po vyššie uvedenom preskúmaní platnosti uzavretej rozhodcovskej zmluvy v závere zistil a v tomto smere sa zhoduje sa s právnym názorom a výkladom právneho zástupcu žalovaného, že predmetná Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, ktorá bola dobrovoľne žalobkyňou podpísaná dňa 15. 2. 2016, je v súlade s § 3 ods. 3 písm. e/ zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Zároveň je v súlade aj s ustanovením § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ustanovenia za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa nepovažujú ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednania rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby sa spory s dodávateľom riešili výlučne v rozhodcovskom konaní. Je to aj z dôvodu, že citovaný zákon v § 3 ods. 6 uvádza, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Spotrebiteľ sa napriek uzavretej Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve môže domáhať svojho práva podaním žaloby na súd. Súd teda v závere konštatuje, že predmetný rozhodcovský rozsudok nebol zrušený z dôvodu porušenia § 3 ods. 3 písm. e/ zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ani § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka. Teda súd nezistil dôvody neplatnosti Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy s prihliadnutím na vyššie citované zákonné ustanovenia.

17. Súd sa v ďalšom konaní po zrušení rozsudku krajským súdom zaoberal aj ďalším dôvodom, pre ktorý by mal byť rozhodcovský rozsudok zrušený, a to skúmaním platnosti postúpenia pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi Všeobecnou úverovou bankou, a. s. a žalovaným dňa 1. 6. 2015. Právna zástupkyňa žalobkyne argumentovala, že predmetná zmluva je neplatný právny úkon, k čomu uviedla nasledovné:

18. Žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaného - Všeobecnou úverovou bankou a. s. uzatvorili Žiadosť o vydanie pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXX dňa 18. 8. 2008.

19. V zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Zmluvné strany si v Žiadosti o vydanie pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXX dňa 18. 8. 2008 nedohodli zosplatenie úveru v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka.

21. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti) VÚB, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu, teda žalovanému.

22. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 1. 6. 2015 je preto neplatným právnym úkonom. Žalovaný nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery, a preto ich nemôže vo vlastnej réžii ani spravovať.

23. Pred postúpením pohľadávky nebol splnený postup podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Žalobkyňa nebola vyzývaná na uhradenie dlžnej sumy napriek tomu, že by bola viac ako 90 dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Právny predchodca žalovaného v postavení banky mohol postúpiť svoju splatnú pohľadávku (časť záväzku po jeho splatnosti) len za splnenia podmienky písomnej výzvy adresovanej žalobcovi a po uplynutí zákonom stanovenej doby omeškania. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

24. Postúpenie pohľadávky na žalovaného nemohlo byť platné a žalovaný preto nemôže byť aktívne vecne legitimovanou osobou na uplatňovanie nároku voči žalobkyni z titulu tejto pohľadávky.

25. Pokiaľ žalovaný nebol právnym nástupcom banky, nemohol účinne uzavrieť ani dohodu o uznaní záväzku a už vôbec nie za podmienok uvedených v dohode. Žalovaný nemohol uzavrieť Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu a vymáhať nároky z pohľadávky, ktorej nie je vlastníkom.

26. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 1. 6. 2015 je neplatná pre rozpor s § 92 ods. 8 bankového zákona v spojitosti s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyvíjajúcu sa súdnu prax už neobstojí tvrdenie o tom, že len samotné relevantné oznámenie postúpenia pohľadávky postupom zbavuje dlžníka možnosť namietat postúpenie ako také. Súd musí pri postúpení bankovej pohľadávky brať do úvahy aj osobitnú úpravu v Zákone o bankách, a teda skúmať platnosť samotnej zmluvy o postúpení pohľadávok (rozsudok NS SR 1Cdo/76/2007 z 28. 1. 2009, Ústavný súd IV.ÚS 337/2012 zo dňa 3. 7. 2012). Doručenie a preukázanie doručenia výzvy banky dlžníkovi podľa § 92 ods. 8 bankového zákona je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky. Uvedený názor vyplýva z množstva súdnych rozhodnutí, aktuálne aj napr. uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6Co/405/2016 zo dňa 30. 5. 2017. Žalovaný nepreukázal, že banka pred postúpením pohľadávky v roku 2015 vyzývala žalobkyňu ako spotrebiteľku k zaplateniu peňažného dlhu, ak áno v akom rozsahu a či táto výzva bola žalobkyni doručená.

27. Žalovaný nepreukázal:

- existenciu a doručenie písomnej výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.

- platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru zo strany VÚB, a. s.,

nebolo teda preukázané platné postúpenie pohľadávky a vzhľadom k tomu žalovaný nemohol nadobudnúť práva zo zmluvy o postúpení pohľadávky a z týchto práv preto nemohol vyvodit' právo na uzavretie Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a Dohody o uznaní záväzku.

28. Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu nemôže uzavrieť hocikto, ale len osoba dodávateľa, pričom žalovaný toto postavenie nemal a nenadobudol ho ani v dôsledku neplatného postúpenia pohľadávky. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je preto neplatná aj tohto dôvodu.

29. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

30. Súd sa s argumentáciou právnej zástupkyne žalobkyne vyššie uvedenou v celom rozsahu stotožňuje, a to aj s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. 3. 2018, v ktorom sa Najvyšší súd zaoberal obdobnou právnou problematikou. V závere teda súd konštatuje, že žalovaný v predmetnom rozhodcovskom konaní nepreukázal svoju vecnú (tzv. aktívnu) legitimáciu, nakoľko z ničoho nešlo vyvodit' splnenie podmienok postúpenia podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších zmien a doplnení predstavovaných písomnou výzvou banky klientovi. Súd sa nestotožňuje sa s právnou argumentáciou právneho zástupcu žalovaného zo dňa 31. 5. 2008, kde tento uvádza, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi nie je v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky a že s nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo Zákona o bankách a nie sankcia v podobe neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok. Takéto stanovisko je v rozpore s najnovšou právnou judikatúrou (viď vyššie uvedenou).

31. Nakoľko žalovaný nemal dostatočnú aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, resp. návrhu na začatie rozhodcovského konania, súd pre tento podstatný dôvod žalobe v celom rozsahu vyhovel podľa ustanovení § 45 ods. 1 písm. e/ zákona č. 335/2014 Z. z. K tomu dodáva, že z uvedeného dôvodu sú neplatné všetky tri právne úkony, resp. dokumenty predložené k podpisu žalobkyni (§ 39 Občianskeho

zákonníka), s ktorými súhlas táto vyjadrila podpisom zo dňa 15. 2. 2016. Rozhodcovský súd nemal právomoc konať vo veci, čo je dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

32. Od 1. 1. 2015 nadobudol účinnosť zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, preto súd daný vzťah účastníkov konania podľa § 73 ods. 3 až 5 citovaného zákona (prechodné ustanovenia, nakoľko spotrebiteľský spor bol začatý po 1. 1. 2015 a žalovaný v postavení žalobcu podal na arbitrážny súd žalobu dňa 11. 8. 2016), posudzoval v zmysle citovaného zákona.

33. Podľa § 3 ods. 3 písm. e/ zákona č. 335/2014 Z. z. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1.

34. Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 335/2014 Z. z. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Spotrebiteľ sa napriek uzavretej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve môže domáhať svojho práva podaním žaloby na súd a dodávateľ ani jeho právny nástupca sa nemôžu účinne dovolávať nedostatku právomoci súdu podľa osobitného predpisu, ibaže vo veci už skôr začalo spotrebiteľské rozhodcovské konanie; na tento účel je spotrebiteľské rozhodcovské konanie začaté okamihom doručenia návrhu na začatie spotrebiteľského rozhodcovského konania spotrebiteľovi.

35. Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

36. Podľa § 28 ods. 6 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, stály rozhodcovský súd je povinný aj bez návrhu spotrebiteľa preskúmať, či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Stály rozhodcovský súd je povinný prihliadať aj na iné dôvody neplatnosti právneho úkonu, na ktoré by súd prihliadal aj bez návrhu.

37. Podľa § 45 ods. 1 písm. i/ j/ zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak
i/ stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu
j/ rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.
e/ spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

38. Podľa § 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z., o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

39. Podľa § 46 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku.

40. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

41. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských

zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

42. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

43. Podľa § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

44. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

45. Súd zrušil rozhodcovský rozsudok aj z ďalšieho dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. i/ zákona č. 335/2014 Z. z. potom, čo preukázateľne zistil, že rozhodca nepostupoval v zmysle Zákona na ochranu spotrebiteľa, lebo neskúmal, či predmetná úverová zmluva je v niektorých častiach neplatná.

46. Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. C. XXXXX/XX Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácií pre arbitráž zo dňa 10. 3. 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. 3. 2017, bola žalobkyni určená povinnosť zaplatiť sumu 1.927,88 eur s prísli. a náhradu trov rozhodcovského konania vo výške 215,80 eur a súdny poplatok za prejednanie veci, a to titulom nesplateného úveru, ktorý bol žalobkyni poskytnutý dňa 18. 8. 2008, ktorý jej bol poskytnutý na základe žiadosti o vydanie Pôžičkovej karty Quatro s úverovým rámcom 896,27 eur s odôvodnením, že žalobkyňa neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy. Pohľadávka žalobkyne predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky od právneho predchodcu žalovaného sumu 2.187,88 eur. Táto pozostávala z istiny vo výške 758,95 eur, z riadneho úroku vo výške 1046,22 eur, z úroku z omeškania 245,16 eur a z poplatkov vo výške 137,55 eur.

47. Tvrdenie právneho zástupcu žalovaného, že rozhodca posudzoval predmetný úverový vzťah ako spotrebiteľský úver a posudzoval ho podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákonných ustanovení na ochranu spotrebiteľa a že tým nebolo porušené zákonné právo žalobkyne ako spotrebiteľky, pre posúdenie daného sporu neobstojí. Súd má zato, že všeobecné konštatovanie rozhodcu v tom zmysle, že ochrana spotrebiteľa, ako slabšej strany, nemôže byť absolútna, a poukázanie na uznesenie NS SR č. 1Sžr/38/2011 z 8. 11. 2011 nepostačuje na to, aby bolo preukázané, že v predmetnom rozhodcovskom konaní bola náležite preskúmaná úverová zmluva, či táto spĺňa podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. To, že rozhodca vôbec nepostupoval v súlade so Zákonom na ochranu spotrebiteľa, svedčí tá skutočnosť, že žalobkyňa bola v čase vyhlásenia rozhodcovského rozsudku zaviazaná zaplatiť sumu, ktorá prevyšuje výšku poskytnutého úveru.

48. Zo Žiadosti o vydanie Pôžičkovej karty Quatro súd vzal za preukázané, že text tohto formulárového tlačiva neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu, čo je v rozpore s § 4 ods. 2 písm. h/ zákona č. 258/2001 Z. z. platného a účinného v čase podpisovania Žiadosti o pôžičku, a preto je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu veriteľ mal teda nárok len na zaplatenie dlžnej istiny. Z postupu

rozhodcu nevyplýva, žeby sa tento zaoberal uvedenou neprijateľnou zmluvnou podmienkou, preto súd podľa § 45 ods. 1 písm. i/, j/ zákona č. 335/2014 Z. z. rozhodcovský rozsudok zrušil.

49. Vzhľadom na aktuálny právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EU z 9. 11. 2016 v právnej veci C 42/15 - Home Credit Slovakia c/a R. E., ktorým sú viazané slovenské súdy, nie je v predmetnej úverovej zmluve neprijateľnou zmluvnou podmienkou neuvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona. Tak isto tvrdenie žalobkyne, že dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je neuvedenie údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov, je nedôvodné. V danom prípade bola pôžička poskytnutá formou Pôžičkovej karty Quatro, pričom takáto forma úveru je realizovaná príkazmi dlžníka na prevod a výbermi finančných prostriedkov z platobnej karty a to až do výšky úverového rámca. Nakoľko v čase uzavretia zmluvy nie je zrejmé, aké výbery a prevody bude dlžník vykonávať, nie je ani logicky možné určiť výšku RPMN a ani konečnú splatnosť úveru, keďže jej dĺžka trvania závisí od dlžníka a pri jej uzavretí nie je možné určiť rozsah a periodicitu čerpania úveru.

50. Po zrušení rozhodcovského rozsudku bude následne vec po právoplatnosti rozhodnutia na návrh niektorej zo sporových strán spotrebiteľského rozhodcovského konania prejednaná v súdnom konaní (§ 47 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z.z.).

51. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

52. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

53. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

54. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa mala v konaní plný úspech súd jej priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

55. Podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

55. Žalobkyňa je pre toto konanie oslobodená od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zákona č. 71/1992 Z. z. a súd jej žalobe vyhovel. Z tohto dôvodu vzniká žalovanému poplatková povinnosť - uhradiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania podľa položky 3 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 331,50 Eur, ku ktorej povinnosti bude žalovaný vyzvaný samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP , ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.